8:e söndagen efter trefaldighet 250810
Samlande rubrik: Andlig klarsyn

Kommande söndags text handlar om äktheten i våra liv. Jesus talar om våra gärningar och hur de formar inte bara vår tro här och nu, utan också vår evighet.

I dagens evangelium ger Jesus oss en utmanande sanning: Det går att vara djupt engagerad i religion, men ändå inte känna Gud. Han beskriver den yttersta dagen, där han kommer att säga till vissa: ”Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni ondskans hantlangare."

Vi lyssnar till inledningen av dagens evangelium, de 2 första verserna: *”Många ska säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn, drivit ut demoner i ditt namn och gjort många kraftgärningar i ditt namn? Då ska jag säga dem som det är: Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni ondskans hantlangare.”*

Starka ord. Jesus ger oss denna varning redan nu, för att vi ska förstå allvaret. <u>När ondskan är borta, ska ingenting som är oäkta finnas kvar i himlen!</u>

I Sverige idag är kristendom för många ofta endast en tradition – en del av vår kultur. Vi döps, konfirmeras och gifter oss i kyrkan. Det är val vi gör. Men Jesus utmanar oss: Han säger att det inte är det yttre som räknas. Det handlar inte om ritualer eller ord, utan om det som finns i våra hjärtan. Det centrala är en äkta relation med honom.

De människor som Jesus vänder sig mot i texten, har inte gjort något brottsligt. De har bett och talat i Guds namn. De har varit religiösa – <u>men inte kristna!</u> Jesus avslöjar i dagens text, att alla dessa **ritualer och seder <u>kan utföras utan tro</u>**, utan att ha honom i hjärtat.

I texten säger Jesus att det är möjligt <u>att klä sig i fromma ord</u> och samtidigt vara ett redskap för ondska. Vi kallar det **hyckleri.**

Så, vad betyder det här för oss?

Se upp för det som låter bra men bär fel ande. När något skorrar, utan att vi kan sätta fingret på varför – då är **<u>det</u>** en varningssignal. Se upp för tomma ord och religionsutövning som bara är en fasad. Under historien har vi sett det hos både världsliga ledare och inom kyrkan. Särskilt har påvar utmärkt sig med inkvisition och korståg. Det här gäller kyrkan och dess ledare även idag, men det viktigaste: **Det gäller också oss själva**. Vem och vad tillåter vi forma våra val, och hur vi ser på andra?

I söndagens evangelium ger Jesus oss en liknelse om två olika grundförutsättningar för att bygga hus. Husen representerar människors olika val. Ett hus byggs på klippan – det står kvar. Ett annat byggs på sand – det faller.
Att bygga på klippan, det är att lyssna till Jesu ord och handla efter dem. Det är att vi med vår fria vilja **vill** vara hans lärjunge. Att tillåta att hans ord påverkar oss på djupet.
Vad innebär hans lärjungaskap egentligen? Att förlåta. Att inte döma. Att älska sin nästa. Att stå emot självviskhet och våld. Att vara sann.
Dagens reflektion blir: Vad kan vi ta med oss av dagens text, särskilt vi som har levt ett långt liv?
Det är inte för sent att rensa ut ytlighet och söka det äkta i vår egen tro. Det är inte för sent att fråga: Känner jag Jesus, eller har jag bara kunskap om honom? Har jag valt att aktivt vara hans lärjunge? Vi är fria att välja! Personligen vill jag inte gå miste om mitt evighetshopp. Vi kan alla på allvar börja - eller börja om - vårt lärjungaskap. För en del av oss, genom att återknyta till den punkten i våra liv, då vi blev vuxna och vår barnatro upphörde. Barnatro, som aldrig blev ersatt av vuxen tro.

Med de reflektionerna, dags för kommande söndags evangelietext:

Matt 7:22-29:22 På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?' 23 Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni ondskans hantlangare!'
Huset på berggrunden och huset på sanden
24 Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund. 25 Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund. 26 Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand. 27 Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade och raset blev stort.« 28 När Jesus hade avslutat detta tal var folket överväldigat av hans undervisning, 29 för han undervisade med makt och inte som deras skriftlärda.